

Carta Setmanal

del Comitè Central del POSI

Nº 778 - De el 20 al 26 d'abril de 2020

COMPRA, LEE, DIFUNDE
La Verdad nº 105
(abril de 2020)

El Capitalismo
es el responsable
de la barbarie

Quin objectiu tenen les previsions catastròfiques de l'FMI?

Aquest 14 d'abril, en la seva reunió de primavera, l'FMI ha elaborat un "informe" en el qual expressa una sèrie de previsions sobre el futur desenvolupament de l'economia mundial. Tradicionalment l'FMI, institució financera internacional creada després de la Segona Guerra Mundial i controlada, de fet, per l'administració nord-americana (que compta amb la participació més gran) ha elaborat i dictat recomanacions que obeïen als interessos de l'imperialisme més potent, és a dir els Estats Units.

A aquest efecte, convé recordar les polítiques d'ajust estructural dels anys 70 i 80 que es van imposar als països de l'anomenat "tercer món" i els van submergir en la misèria, l'endeutament i el desmantellament dels serveis públics (en particular la incipient sanitat pública). Aquesta recepta de l'ajust estructural es va fer universal a la fi dels vuitanta i particularment en els noranta. De fet, les directives de la Comunitat Econòmica Europea, la Unió Europea actual, es basaven en aquesta orientació.

L'FMI a Europa

Els Estats Units van aprofitar la crisi del 2008 per a col·locar a l'FMI al comandament directe del timó a Europa. Com a amo i senyor va dirigir la troica (juntament amb la Comissió Europea i el Banc Central Europeu) i des d'ella va imposar a països com Grècia, Portugal, Irlanda i parcialment Espanya els plans d'austeritat que tenien com a base essencial la baixada generalitzada de salaris (directes i diferits) i la reducció dels pressupostos socials. El pla d'austeritat de ZP de maig del 2010 i els que li van seguir anaven en aquesta línia.

Els successius talls i retallades es van encebar entre altres en l'"excessiva despesa sanitària". Al nostre país es va obrir una carrera en què totes les autonomies (deu d'elles tenien les competències des del 2002; altres set les tenien ja abans com Catalunya des de 1981 o Andalusia des de 1984) mostraven el seu zel. No és dolent recordar el nefast paper d'Artur Mas sobre aquest tema. Avui rebutja demonitzar l'austeritat, "vam fer el que havíem de fer" per a no molestar als seus padrins burgesos –"va haver-hi protestes però cap vaga important"– i quan Rajoy

li va dir que no afluiria l'asfíxia econòmica, es va cobrir amb la bandera de la "república catalana" perquè s'oblidessin les retallades, però va ser castigat en les urnes, i la CUP li va tirar. O a Diego Valderas, d'Esquerra Unida, vicepresident de la Junta d'Andalusia, explicant que "les retallades es fan per imperatiu legal" (és a dir, que els governs van convertir les exigències de l'FMI en lleis).

Ara, tots volen "oblidar" el passat

Tornant a l'informe de l'FMI, aquest preveu una caiguda del 8% del PIB per a Espanya (una caiguda brutal: en la nostra guerra civil va caure el 26 per cent en tres anys), i un atur que superaria el 20%. Pronostica que tota l'economia mundial, tots els països, tant "avançats" com "emergents" s'enfonsaran. I, cínicament, conclou que "les mesures fiscals que busquen reforçar els sistemes sanitaris poden considerar-se una inversió important en la salut humana i econòmica". Això, en boca de l'FMI, pot voler dir reforçar la sanitat privada, transformar-la en una gran indústria, com va declarar el diumenge la presidenta de Madrid, Isabel Díaz Ayuso.

És el que correspon exactament amb la decisió de Trump de retirar la subvenció a l'OMS. Una decisió que es recolza en la inoperància relativa d'aquest organisme que va esperar a l'11 de març per a declarar la "pandèmia" (en això es va basar Sánchez per a anunciar l'Estat d'Alarma el 14). L'OMS s'ha convertit en bona part en un instrument dels lobbies farmacèutics, però la decisió de Trump no és deguda als incompliments de l'OMS, sinó a la voluntat de l'imperialisme nord-americà de no deixar-se lligar per cap compromís, acord internacional o pacte que impliqués una mínima "mutualització" dels esforços amb els seus socis imperialistes. És la política de Trump secundada per un sector del capital financer de "salvar-se a costa de tot el món", l'Amèrica primer. Res nou amb la pandèmia. La seva vella política. Merkel ha respost fent costat a l'OMS i el 'pluralisme' com a marc per a defensar els interessos alemanys.

Res nou sota el sol

Cal assenyalar que l'informe de l'FMI ratifica els informes anteriors Sense anar més lluny, en l'informe d'hivern i en els

anteriors, l'FMI ja havia anunciat que les condicions per a una crisi major que la de 2008 estaven servides, que la bombolla immobiliària continuava creixent, que la bola especulativa era irresistible, que sectors sencers de la indústria –com l'automòbil– estaven a la vora de l'abisme. I que nous acords com l'últim signat entre els USA i la Xina eren contraris a les regles de l'OMC. És a dir, que tot estava servit per a una crisi de proporcions majors que a més agafava als Estats, en particular als europeus, sense recursos i amb un endeutament faraònic.

Ningú sabia com ni quan i va arribar el virus, que va desbordar un got que ja estava gairebé ple.

Per què ara?

L'FMI no dóna puntada sense fil. Les previsions de l'FMI no són casuals. El dijous 23 d'abril es reuniran els caps d'Estat o de govern dels 27 països de la UE. Han de ratificar els préstecs d'urgència aprovats en la reunió de l'Eurogrup del dijous 9 d'abril (que no deixen de ser un mer artefacte financer per a obligar a Itàlia i Espanya a finançar amb major cost la suposada reconversió) i, sobretot, tractar de la possibilitat de duplicar el pressupost de la UE (que avui representa poc més de l'1 per cent del PIB global dels 27), i, en aquesta línia, tornar a tractar sobre la possibilitat d'"emetre deute mutualitzada" (per a fer pressió en aquest sentit, el dimarts passat en el Parlament Europeu els grups majoritaris de França, Espanya i Itàlia van fer aprovar una moció sobre aquest tema)

Però per sobre de l'improbable acord sobre aquest tema, la pressió de l'FMI busca que en aquesta cimera europea s'estableixi un pacte polític. És a dir, una crida a la "unitat de totes les forces polítiques i socials" per a sortir de la crisi per a suposadament "reconstruir".

El que l'FMI i la Unió Europea busquen és un pacte de tots els partits i forces socials, no tan sols "per a sortir de la crisi", sinó, sobretot, per a resguardar-se de l'odi de les masses que tendeix a convertir-se en acció política independent i que amenaça d'acabar amb tot, a enfrontar-se amb el sistema, als sistemes, enllaçant amb la "revolta de pobles" de l'any passat i que El País del dimarts passat as-

senyalava que, pesi al confinament, continua viva.

Un sol eix per al combat emancipador: la independència del moviment obrer i la sobirania dels pobles

Els cants de sirena sobre les virtuts del Pacte de la Moncloa o dels quals prometen, que no es cometran els errors del 2010, busquen sumar al moviment obrer, a les seves organitzacions, al conjunt de moviments populars, pensionistes, estudiants i als quals defensen el dret a decidir, a un pacte o pactes d'estat en nom d'"acostar tots l'espatlla". Amb un objectiu clar: emmanillar a les organitzacions de la classe treballadora perquè no ajudin a organitzar la resposta contra els quals, en destruir la sanitat i els serveis socials, en subordinar les residències de majors als beneficis de les empreses privades, ens han portat a aquesta catàstrofe.

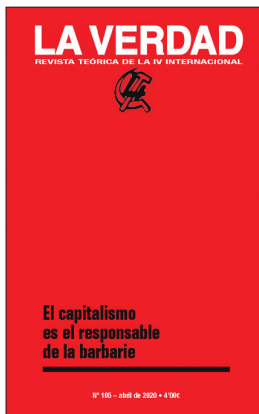
Aquesta proposta de pactes no és, per tant, una ocurrència de Ábalos, de Sánchez i d'un govern en crisi, és una línia política estratègica. És l'orientació que marca el capital financer, amb l'FMI al capdavant. Perquè s'han adonat que el que està en joc no és només el pressupost de sanitat, el salari o la desocupació sinó la mateixa pervivència del sistema, de la Monarquia i les seves institucions.

Parlen de l'un suposadament ideal Pacte de la Moncloa, de repetir el mètode de 1977, per a fer-ho aparèixer fins i tot com d'esquerres (per a això es recolzen a denunciar a VOX).

Els treballadors no necessiten un pacte amb les dretes per a mantenir les retallades, les reformes laborals, les reformes de pensions, la LOMCE. Un pacte amb les dretes i la patronal per a mantenir les rebaixes de salaris, les polítiques dels Rajoy, Zapatero, Valderas, Mas...

Necessiten, per contra, que les organitzacions que els representen arribin a un acord, un veritable pacte obrer i democràtic d'emergència per a aconseguir les reivindicacions.

No hi ha una altra via que la del combat independent de la classe i dels pobles. No hi ha una altra via no sols de presentar les reivindicacions, sinó de formular una proposta política. Els millors militants de la classe treballadora, que avui resisteixen en els centres sanitaris i en les seves empreses, els estudiants que organitzen coordinadores per a defensar els seus drets, els pensionistes... busquen una orientació. Necessitem un acord amb ells, que ajudi els treballadors a incorporar a les organitzacions, per a evitar els paranys, els enganys que pretenen, una altra vegada, que renunciem als nostres drets i reivindicacions perquè els de sempre mantinguin els seus beneficis.

Sumario del n.º 105 de LA VERDAD, recientemente publicada

- **Notas Editoriales: El virus, la pandemia y el capitalismo**
- **Notas desde Francia** (Por Jacques Buisson)
- **Chile - el barril de pólvora ha explotado** (Por Misa Boito) - **Anexo 1** - Carta de los Cordones Industriales al presidente Salvador Allende - **Anexo 2** - Septiembre de 1973 sobre las enseñanzas de Chile (Por Piere Lambert)
- **Libano-Irak: el significado del levantamiento de los pueblos y sus perspectivas** (Por François Lazar)
- **Centralización y concentración del capital en la era del imperialismo** (Por Xabier Arrizabalo y Henry Halphen con la colaboración de Marius McPherson y Christian Delage)
- **Clima, destrucción del medio ambiente y lucha de clases** (Por Marius McPherson)
- **Las guerras imperialistas de hoy** - La estrategia del caos

Aquesta setmana **Informació Obrera** publica el número 5 de l'especial davant la situació creada durant l'epidèmia. Podeu trobar-lo a: <http://www.informacionobrero.org/io-especial-no-5-16-de-abril-de-2020/>

La redacció d'**Informació Obrera** anuncia un nou número especial per a aquesta setmana.

Abona't a Informació Obrera. Ara els companys l'envien en format electrònic i demanen un suport de 5 o 10 € per publicar el periòdic setmanalment.

Campanya d'extensió i subscripcions a aquesta Carta Setmanal

Si no la reps, et convidem a que la rebis cada setmana. Si la reps, et proposem que subscriguis a altres companyes i companys als quals pugui interessar.

L'elaboració i enviament d'aquesta Carta comporta algunes despeses. El POSI, que l'edita, no té ni vol subvencions, tota la seva activitat i les seves publicacions són finançades exclusivament per treballadores i treballadors, que volen recolzar, en aquest cas, la publicació de la Carta Setmanal. Demanem un suport de 5 EUROS a l'any, o més si us sembla.

Per rebre-la, envia un correu electrònic a: inforposi@gmail.com

o entra a la nostra Web:: <http://www.posicuarta.org>

Nostre compte corrent en La Caixa és: **2100 2812 51 0200071314**. Indicant: Recolzo Carta Setmanal

Partido Obrero Socialista Internacionalista
Secció a Espanya de la IV Internacional

Carrer Desengaño, 12 (1º 3A). 28004 - Madrid
Telèfon: 91 522 23 56 - Fax: 91 521 72 01
<http://www.posicuarta.org>
Busca'ns en Twitter: @posicuarta